

Hà Nội Thanh Lịch

Lê Dũng - Viết Thịnh - Nguyễn Ngọc Tú

1. Sáng đi ăn phở, phở bung ra đang bốc khói. Bạn tôi hỏi: “*Cô ơi, cho cháu ít chanh*”. Chủ quán im lặng. Lại hỏi: “*Cô ơi, có chanh không cho cháu một ít*”. Chủ quán quay sang ra chiều giận dữ, từ khuôn mặt mờ màng béo tốt, hai vành môi của bà nâng lên sin sít: “*Hỏi một lần nghe rồi, tôi có điếc đâu mà hỏi lảm thế!*” Bạn tôi im bật. lát sau bà cầm chanh đến, vớt đập trên bàn. Bạn líu riu đưa tay với lấy mà hình như vẫn còn run. Chúng tôi đến một quán nhậu, vừa mở thực đơn ra thì thấy bốc mùi nước mắm, nhoen nhoét bắn thối. Bạn hỏi nhân viên hầu bàn: “*Em ơi, sao cái thực đơn bần thế?*” Hầu bàn làm lì im lặng. Bạn tôi bực bội, hỏi tiếp: “*Em bị thế này lâu chưa?*”. Phục vụ hỏi lại rằng bị gì. “*Thì bị khó khăn đường ăn nói chứ gì nữa*” - bạn tôi đáp. Rồi bạn kéo tay tôi đi thẳng, vừa đi vừa nói: “*Mình đi tìm quán nào nhân viên biết nói*”.

2. Chuyện dễ gặp ở Hà Nội, một người đàn ông cầm ghế nhựa đuổi theo đánh một khách hàng vì đi vào vỉa hè, vương đồ của quán ông ấy bày ra. Trong một cuộc tọa đàm về đô thị, một nhà nghiên cứu về đô thị học thế giới đã khá ngạc nhiên trước cuộc sống trên vỉa hè của Hà Nội. Ông dùng chiếc máy ảnh du lịch của mình, chân bước chậm trên vỉa hè, lách qua những chiếc xô chậu, bàn ghế bày ra, tránh những hàng quán chỉ chực trào ra lòng đường. Và ông chụp, nhiều góc độ trên cái vỉa hè ấy. Rồi ông nói mỉa rằng người dân Hà Nội “*biết vận dụng một cách khôn khéo và đồng thuận không gian công cộng thành không gian riêng của mình*”. Sự phân chia không gian chiếm dụng khiến mọi người đều tự thỏa hiệp với nhau. Thế nên bạn đừng lạ lẫm khi vô tình chạm chân vào một vài thứ họ bày trên vỉa hè, dù nơi đó bạn được quyền đi lại. Người ta sẽ sấn sổ, đe nạt, mắng nhiếc bạn như đang xâm phạm cái sân của nhà mình. Rồi bạn có thể cũng tự tin đối đáp lại sòng phẳng về quyền đi lại của mình. Tuy nhiên, bạn phải vận dụng lý lẽ này để an toàn: Tránh voi chẳng xấu mặt nào. Bởi tôi đã từng chứng kiến bạn tôi đi ngang hàng phở, tranh cãi kiểu như trên và kết quả là nhận nguyên một muôi nước phở từ tay bà chủ quán vào mặt.

3. Cây xăng trên đường Láng chiều tối đông người, tôi đang kiên nhẫn đợi đến lượt mình thì một em mặt xinh da trắng, quần ngắn đầu trần (sau đây tạm gọi là em thiên thần) cưỡi xe tay ga lao tới chia cắt đội hình rồi ném cho một ánh nhìn như muốn nói: “*Ế anh, cho em tranh chỗ tí*”. Chẳng cần anh gạt đầu, em ùn bánh xe của em lên trước bánh xe tôi. Trước nhan sắc, tôi rất bản lĩnh. Tuy nhiên, lúc đó bỗng tình thương trỗi lên, tôi mỉm cười nhân nhượng rồi cong mông đẩy xe mình lùi lại cho em chiếm chỗ. Đến lượt mình, em đồng đánh đẩy xe lên, thanh niên bơm xăng nhìn em giận dữ, nói: “*Đi vòng lại xếp hàng, em có mang bầu, tàn tật hay vấn đề gì không mà đòi ưu tiên?*”. Thanh niên vừa dứt lời, em thiên thần đã ngúng nguẩy đẩy xe ra khỏi đội hình, vừa đẩy vừa nói: “*Mẹ mày, không đỡ thì thôi, tao có bầu với bố mày chắc?*”. Lúc đó, em thiên thần trong mắt tôi đã vội vã bay đi, chỉ để lại hình hài của một thiếu nữ vô cùng danh giá. Còn lại tôi với thanh niên bán xăng, thanh niên bán xăng lầm rầm nói trong khói xe tay ga: “*Hôm nay anh mà không bận làm thì con đó không xong với anh*”. Tôi chen ngang: “*Không xong thì anh định làm gì?*”. Thanh niên bán xăng mặt vô cùng hiên ngang, đáp: “*Thì chẳng cần đến bố anh, riêng anh đủ làm cho nó có bầu. Chú tin không?*”.

Ôi, Hà Nội thanh lịch ơi, em đang ở đâu?

4. Bạn có thể chưa biết về Hà Nội:

- Nếu bạn đi ăn phở sáng ở Hà nội mà chưa thấy chanh, ớt, tỏi... mà gọi chủ quán lấy cho thì bạn không phải người ở đây. Văn hóa Hà Nội không như Sài Gòn.
- Nếu bạn đi uống cafe mà xin thêm hai lần nước lọc thì coi chừng, bạn có thể phải trả tiền nước lọc hoặc họ nói: Bọn em bán chai Lavie. Nếu bạn chỉ uống cafe mà ngồi lâu quá cũng gây khó chịu cho chủ quán.
- Nếu bạn vào các chợ đầu giờ sáng, chỉ hỏi giá hay xem xong đi thì coi chừng, vỉa bị đốt sau đó.
- Nếu bạn đi tàu hay xe car về Hà Nội, gần tới bến mà không đeo kính đen và bảo: “*Vợ anh đang chờ kia*” thì bạn sẽ bị chỉ vào mặt: “*Thằng áo NO U kia của tao,*” và lôi rách cái áo lên xe ôm.
- Nếu bạn đi tìm số nhà 258 trên phố nào đó thì coi chừng sẽ có hai chục số nhà như vậy. Đó bạn giao bưu phẩm được nếu không có số di động của người nhận.

Đấy, Hà Nội của bọn mình đấy, bọn các nơi đến cứ chuẩn bị xem trước các lưu ý này nhá